

**A Magyar Köztársaság nevében !**

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2010. évi január hó 26. napján megtartott fellebbezési tárgyalás alapján meghozta a következő

**í t é l e t e t :**

Az emberölés büntette kísérlete miatt I.r. vádlott ellen indult büntető ügyben a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2008. évi július hó 23. napján kihirdetett 6.B.160/2007/20. számú **ítéletét megváltoztatja**, I.r. vádlott cselekményét emberölés büntette kísérletének minősíti. /Btk.166.§./1/ bekezdés, Btk.16.§./

Ezért I.r. vádlottat 3 /három/ év 6 /hat/ hónap börtönbüntetésre mint főbüntetésre, 4 /négy/ év közügyektől eltiltásra mint mellékbüntetésre **í t é l i**.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét I.r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 24.040.- /Huszonnégyezer-negyven/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyet I.r. vádlott visel.

**I n d o k o l á s :**

A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság a 2008. július 23. napján kelt 6.B.160/2007/20. szám alatti ítéletével két vádlott büntetőjogi felelősségéről határozott. Az ítélet II.r. vádlott (sértett) vonatkozásában első fokon jogerőre emelkedett, így e vonatkozásban nem képezte felülbírálat tárgyát. A bíróság I.r. vádlott bűnösségét erős felindulásban elkövetett emberölés büntette kísérletében (Btk. 167.§) állapította meg, ezért 2 év - végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésbe ítélete, melybe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. Rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére, bűnösségének a vádirati minősítés szerinti bűncselekményben történő megállapítása és ehhez igazodóan súlyosabb büntetés kiszabása

érdekében jelentett be fellebbezést. Az ítélet ellen I.r. vádlott és védője elsősorban felmentésért, másodsorban a büntetés enyhítése végett élt jogorvoslattal.

A fellebbviteli főügyészség átiratában az ügyészi fellebbezést kiegészített formában tartotta fenn. Álláspontja szerint a tényállás kisebb részt megalapozatlan, felderítetlen, hiányos és iratellenes. Nem tartalmazza, hogy a vádlott milyen erőt fejtett ki a sértett nyakának megvágásánál. Ez a kérdés a nyomozás során történt szakértő kirendelés során felmerült, a szakértő azonban szakvéleményében nem adott rá választ, s a tárgyaláson is elmaradt ennek tisztázása. Ezért indítványozta, hogy az ítélet tábla vegyen fel bizonyítást, míg az ítélet hiányosságát és iratellenességét a rendelkezésre álló iratok tartalma alapján akként küszöbölje ki, hogy a cselekmény időpontját az ítéletben rögzített 2006. december 21-e helyett november 21-ére pontosítsa, a sértett kézsérülésével kapcsolatban pedig rögzítse, hogy az maradandó fogyatékoság kialakulása nélkül gyógyult. Egyebekben változatlan tartalommal fenntartotta az ügyészi fellebbezést és indítványozta, hogy a másodfokú bíróság I.r. vádlott bűnösségét 1 rb. a Btk. 166.§ /1/ bekezdésébe ütköző emberölés büntette kísérletében mondja ki, ezért vele szemben hosszabb tartamú, végrehajtandó szabadságvesztést szabjon ki, egyebekben az első fokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

A fellebbviteli főügyészség bizonyítási indítványát az ítélet tábla alaposnak találta, ezért a Be.353.§-a szerint bizonyítás felvételét rendelte el azzal, hogy az ügyben tárgyalást tűzött, melyen a korábban szakvéleményt adó szakértőt az ügyészi indítványnak megfelelően nyilatkoztatta.

A szakértő a tárgyaláson előadta, hogy az erőbehatás nagysága többek közt az elkövetés eszközétől is függ, melyet a szakvélemény adásakor még nem ismert. Tisztázva a kés jellemzőit, úgy nyilatkozott, hogy kifejezetten éles élel rendelkező kés esetében legalább közepes, ennél tompább, éleltlenebb kés esetén viszonylag nagy erő kellett ahhoz, hogy a sértett az adott nyaki sérülést elszenvedje.

A bizonyítás eredményként a fellebbviteli főügyészség képviselője a tényállást azzal is kérte kiegészíteni, hogy I.r. vádlott legalább közepes erővel metszette el a sértett nyakát.

A másodfokú tárgyaláson a védő a fellebbezést fenntartotta. Utalt arra, hogy az első fokú eljárás során perbeszédében felhozott érveket a jogos védelmi helyzettel kapcsolatosan továbbra is fenntartja azzal, hogy a 2009. augusztus 9-től hatályos, módosított büntető törvénykönyvi rendelkezések értelmében az emberölés privilegizált esetének megállapításkor is felmentésnek van helye. Ezen elsődleges kérelme mellett másodlagosan az első fokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

I.r. vádlott csatlakozott védőjéhez, önállóan nem kívánt felszólalni.

A fellebbezésekre tekintettel az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírált a Be. 348.§ /1/ bekezdésének megfelelően.

Ennek során megállapította, hogy az első fokú bíróság a bizonyítási eljárást az eljárási szabályok megtartásával folytatta le. Valamennyi bizonyítási eszközt beszerezte és a bizonyítékokat tárgyalás anyagává tette. Ezek megfelelő értékelésével, mérlegelésével állapította meg a tényállást, amely kisebb részében valóban azokban a megalapozatlansági okokban szenved, melyekre a fellebbviteli főügyészség is hivatkozott. Részben felderítetlen a késsel való metszés erejét illetően, hiányos a kézsérülés következményére nézve és iratellenes az elkövetési időt tekintve.

Ez utóbbi hibák a Be. 352.§ /1/ bekezdése szerint az iratok tartalma alapján kiküszöbölhetőek voltak, így az ítélet tábla a tényállást annyiban pontosítja, illetve egészíti ki, hogy a cselekmény 2006. november 21. napján történt, **II.r.vádlott (sértett)** kézsérüléséből maradandó fogyatékoság nem keletkezett.

A fentebb írtak szerint az ítélet felderítetlenségét csak bizonyítás felvételével lehetett orvosolni, melynek eredményeként a tényállás a továbbiakban azzal egészítendő ki, hogy a vádlott legalább közepes erővel húzta végig a kést **II.r.vádlott (sértett)** nyakán.

Ezzel a kiegészítéssel és pontosítással a megyei bíróság ítélete teljes mértékig megalapozottá vált, így alapját képezhette a másodfokú bíróság határozatának is.

A tényállás alapján helyesen vont következtetést a megyei bíróság a vádlott bűnösségére, a tényállás alapján azonban nem állja meg helyét az erős felinduláshoz rendelt privilegizált bűncselekmény megállapítása és az ehhez fűzött jogi érvelés sem. A vádlott és a sértett legalább egy éves kapcsolatban éltek már a cselekmény elkövetéséig. A vádlott vallomása alapján alapult az az ítéleti megállapítás is, hogy a kezdeti jó kapcsolat a későbbiekben némileg megromlott közöttük, ami amiatt alakult ki, hogy a sértett ittas állapotban féltékeny volt, szidalmazta a vádlottat, de lényegében ezen kívül egy ízben bántalmazta „csak” fizikálisan a vádlottat, aki ennek ellenére vele maradt, ez idő alatt főbb jellemvonásaiban megismerhette **II.r.vádlott (sértett)** személyiségét is. Erről a bizonyítékok alapján megállapítható, hogy - ökölvívó múlja ellenére, vagy éppen azért - csak az őt ért bántalmazás hatására alkalmazott a maga részéről fizikai erőszakot.

Ebből adódóan a vádbeli napon sem érhetne váratlanul az ittas állapotban haza térő sértett részéről tanúsított magatartás, **II.r.vádlott (sértett)** szitkozódása, szóbeli zaklatása. Olyannyira nem, hogy mindez ellenére nem félt tettelesen is fellépni élettársával szemben. Ő volt az, aki lényegében a sértett vállának megragadásával, „megrázásával” maga kezdeményezte, váltotta ki az adott helyzetet. Már e vonatkozásban sem hagyható figyelmen kívül az I.r. vádlott közepes fokú ittasága, hiszen az nyilvánvalóan befolyásolta a verbális bántalmazásra történt reakciójában is. Ez a körülmény önmagában kérdésessé teszi az erős felindulás megállapításához szükséges, az elkövetőn kívülálló, erkölcsileg méltányolható ok megállapíthatóságát, ugyanakkor a megyei bíróság érvelésével szemben semmiképpen nem kerülhető ki az elkövető érzelmi állapotának elemzése kapcsán sem. Közepes fokú ittaság szakértőileg alátámasztottan nem csak fizikális, hanem pszichés elváltozásokat is okoz. Ez az alkoholos befolyásoltság az adott cselekményről oly módon, ahogy azt az első fokú bíróság tette nem választható le. Igen komoly és minden szempontból leigazolt körülmények szükségesek ahhoz, hogy az elkövető tudatborulása az ittaságtól független okokra legyen

visszavezethető, „általános” helyzetben az alkohol tudatmódosító hatásától eltekinteni nem lehet az ismert fiziológiás hatásai miatt. Az indulat- és konfliktuskezelés nehézsége, kontrollálásának hiánya éppen ez utóbbi kategóriába tartozik.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem volt megállapítható, hogy mennyi idő telt el a vádlott bántalmazása és a konyhából történt visszatérése között. Annyi azonban mindenképpen megállapítható, hogy a vádlott bántalmazása és a sértett nyakának elvágása időben is elcsúszott. A villanyvilágítással nem rendelkező lakásban nyilvánvalóan időbe telt, míg I.r.vádlott a konyhába jutott, ott megkereste az elkövetéshez használt kést, majd azzal a sötét szobába ismét visszatérve az őt már nem támadó, neki háttal álló sértett nyakát minden közvetlen előzmény nélkül könnyörtelenül, célirányosan, a sértett számára váratlanul elmet szette. Ezeket az objektív tényezőket tekintve a megyei bíróság által megállapított, a vádlottól független külső okra visszavezethető erkölcsileg menthető okból történt tudatborult állapot, illetve védelem által hivatkozott jogos védelmi helyzet fel sem merülhet a vádlott részéről. Ugyanakkor annak megállapítására ad alapot a Btk. 25. §-a alapján - alkoholos befolyásoltságtól mentes állapotot feltételezve -, hogy I.r.vádlott egyenes szándékkal követte el az emberölés büntettének kísérletét, célja egyértelműen élettársa életének kioltására irányult.

Mindezek alapján az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét I.r. vádlott vonatkozásában a Be. 372.§-a alapján megváltoztatta és a vádlott cselekményét a Btk. 166.§ (1) bekezdésébe ütköző, aszerint minősülő és büntetendő emberölés büntettének a Btk. 16.§-a szerinti kísérleteként minősítette.

Az eltérő minősítésre tekintettel a másodfokú eljárásban új büntetés kiszabása vált szükségessé. Ennek során az ítélet tábla a megyei bíróság által feltárt bűnösségi körülményeket vette figyelembe azzal, hogy az eltérő minősítésből is adódóan az első fokú bíróságtól eltérően súlyosító körülményként értékelte, hogy a vádlott a cselekménye elkövetése idején alkoholos befolyásoltság alatt állt, illetve, hogy a cselekményt élettársa sérelmére követte el. Ugyanakkor nyomatékos enyhítő körülményként vette figyelembe az igen jelentős sértetti közrehatást is. A büntetés kiszabása során komoly szerepet kell tulajdonítani annak is, hogy **II.r.vádlott** sértett rendszeres italozása és féltékenysége miatt az amúgy kiszolgáltatott helyzetben lévő vádlott hosszú időn keresztül ki volt téve élettársa komoly szóbeli és néha tetteges agressziójának is. Valamennyi bünteteskiszabási tényezőt összevetve ezért az ítélet tábla úgy találta,- s itt elsősorban a speciál prevenciók célokat tartotta szem előtt - hogy I.r.vádlott vonatkozásában a Be. 87.§ (2) bekezdés b/ pontja alkalmazásával lehetőség van az 5 éves törvényi minimumnál enyhébb büntetés kiszabására is, ezért a börtönbüntetés tartamát a cselekmény tárgyi súlyával és a vádlott személyével arányban állóan 3 év 6 hónap tartamban határozta meg, ezzel arányosan, a Btk. 53-55.§-a szerint 4 évre eltiltotta a közügyek gyakorlásától is.

Az első fokú bíróság ítéletének I.r. vádlottra vonatkozó további rendelkezései törvényesek, ezért az ítélet tábla az első fokú bíróság ítéletét egyebekben az I.r. vádlott vonatkozásában a Btk. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén alapszik.

Győr, 2010. január 26. napján

Dr.Kovács Tamás sk.  
a tanács elnöke

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk..  
a tanács tagja, előadó

Csák Csilla sk.  
a tanács tagja

**Záradék:**

Ezzel az ítélettel a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2008. július 23. napján kelt 6.B.160/2007/20. szám alatti ítélete I.r. vádlott vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2010. január 26. napján

.Kovács Tamás sk.  
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó